

RÖINGE

Vid Röinge i Stoby socken fanns sedan 1860-talets början en landsvägsbrevlåda uppsatt vid postvägen. Den utnyttjades inte i någon större utsträckning, men statistiken visar att antalet ilagda brev per månad var genomsnittligt 23 under 1869 och 25 under år 1873.

En tanke år 1883 att inrätta en poststation vid anhaltstationen Röinge blev inte realiserad. Om detta nämns mera i avsnittet under Ignaberga.

KONGL. GENERALPOSTSTYRELSENS

1897. CIRKULÄR. N^R XXXI.

(XXIV. Tilldelas jemväl poststationerna.)

—*—
47.

Kungörelse,

angående dels öppnande af nya poststationer, dels namnförändring af Stoby poststation.

Den 1 nästinstundande november öppnas poststation vid den å statsbanelinien Göteborg—Helsingborg belägna trafikstationen *Lis* inom Hallands län samt i *Gränsfors* inom Gefleborgs län.

Från och med samma dag kommer den inom Kristianstads län belägna poststationen *Stoby* att i stället benämnas *Kyrk-Stoby*. Stockholm, af Kongl. Generalpoststyrelsen, den 22 oktober 1897.

F. H. SCHLYTERN.

Albert Boström.

Utgifvet den 26 oktober 1897.

På detta sätt delgavs postmästarna beslutet om poststationens namnändring.

OM POSTEN I HÄSTVEDA OCH STOBY PASTORAT

EN LITEN TILLBAKABLICK AV ERIK LINDGREN

Förlagan tillverkad 1990

Posthistorisk skriftserie 137

Uppdaterad 1996

Två systrar

provar annorlunda grepp i Hästveda

HÄSTVEDA. Gunnar Svensson tar ut pengar hos postkassörskan

Birgitta Brodén-Nilsson, 43. System Rose-Marie Brodén, 36, serverar kaffe till Ulla Svensson. Post och fik i ett, Karlavagnen har rullat i gång.

– Jättebra att posten blir kvar, och så mysigt och gemytligt att här även finns fikamöjlighet och försäljning av presentartiklar, säger Ulla Svensson som låter sig väl smaka av kaffebrödet.

– Bra lösning att lägga ut post-service på entreprenad, tycker Gunnar Svensson. Vi i Hästveda behöver verkligen vår post. Den vill vi inte vara utan.

"BÄTTRE ÖPPETTIDER"

Den kombinerade posten ("all service kvar, fast i mindre format men med bättre öppettider", säger systrarna Brodén), kafé och pre-

sentboden premiäröppnade på måndagen, under samlingsnamnet Karlavagnen, i den tidigare post-lokalen.

– Jag var anställd som lantbrevbärare i Hässleholm men efter augusti var jag överflödig, berättar Rose-Marie, för dagen bakom serveringsdisken.

Kön till Birgitta bakom postluckan är lång, men hon hinner säga något mellan varven:

– Här är fullt upp, mer än vanligt. Vi tror helt klart att det här blir lönsamt.

ETT FAMILJEFÖRETAG

Rose-Marie räknar med att uppemot 200 besökare har tittat in för det ena eller andra under dagens lopp. Karlavagnen är något av ett familjeföretag. De bägge systrarnas moder, Alva Brodén, är på plats.

– Förr arbetade jag som lokalvårdare här, nu hjälper jag till bakom kulisserna i starten, säger hon.

– Posten ville lägga ut verksamheten på entreprenad, så redan i våras beslutade Birgitta, som länge jobbat på posten här, och jag att försöka med detta, fortsätter Rose-Marie.

Rose-Marie berättar att fadern gör träsaker, en bekant näverslöjd och att systemns svägerska med kompanjon gör halmslöjd till försäljningen.

"Lycka till med Karlavagnen och posten", "Alla vi på Eittan i Hässleholm", står att läsa på kortet till en blomsteruppsättning. Även postkollegor i Osby har skickat blommor.

Norra Skåne 1994-10-04

FÖRORD

Stoby pastorat med socknarna Stoby, Norra Sandby och Ignaberga visar en intressant variation i postnätet i förhållande till normalfallen i vad gäller namnfrågorna, medan utvecklingen i stort sett har skett på samma sätt som på andra håll i landet. För Hästveda pastorat finns bara en avvikelse från normalfallen, nämligen den tidiga förenade post- och järnvägsstationen. Postverkets övertagande av ansvaret för kronobrevbäringen tillförde området tre poststationer 1874 och det framväxande järnvägsnätet tre utöver den i Hästveda. Introduktion av lantbrevbäring kunde så småningom bidra till de flesta poststationernas avveckling. I detta häfte återges poststationerna i den ordning de inrättats och i bokstavsordning för dem som inrättats 1874 på grund av att postverket övertog ansvaret för kronobrevbäringen.

Innehåll

Hästveda - en primör	sid	4
Rävningebor försökte få egen poststation		7
Ballingslöv		8
Ignaberga		9
Ignaberga kalkbruk		11
Farstorp		12
Sandby		13
Stoby		15
Attarp		15

Gå och fika på posten

HÄSTVEDA - EN PRIMÖR

Det gick några år efter tillkomsten av de första järnvägarna innan samarbetet mellan post och järnväg började fungera effektivt. Det inskränktes under flera år till att man sände brev med vissa tåg. Järnvägsstyrelsen var rädd för att stationshusens lokaler inte skulle räcka till för att också inrymma poststationer och man var osäker på hur mycket tid postarbetet skulle kräva.

Efter utredning lämnade poststyrelsen ett förslag till chefen för statens järnvägsbyggnader om att järnvägstjänstemän på orter där det inte redan fanns ett postkontor eller en postexpedition skulle få antas till poststationsföreståndare med 200 riksdaler i årsarvode.

Nils Ericsson svarade poststyrelsen i ett brev den 14 november 1862. Däri förklarade han att stationsinspektörerna fick åta sig befattningen som poststationsföreståndare om de på egen bekostnad höll ett biträde för postgöromålen så att järnvägens arbete inte försummades. Detta torde ha bottnat i hänsyn till kunderna. Till stationsinspektörens ansökan att få ansvara för posten skulle fogas ett intyg från någon som ville åta sig att hjälpa till. Denne måste personligen vara närvarande varje gång post ankom eller avgick från stationen.

Nils Ericsson föreslog att stationsinspektörerna i Gnesta, Laxå, Floda, Hästveda, Osby och Falköping skulle antas till poststationsföreståndare. I Hästveda och Osby hade stinsarna redan uppfyllt villkoren om biträden och där öppnades förenade poststationer den 15 november 1862, två dagar innan Ericssons brev föredrogs i poststyrelsen. I Gnesta, Laxå och Floda öppnades förenade stationer den 1 januari 1863 och vid ett stort antal stationer den 16 februari 1863. På en plats hade man prövat en variant av förenade poststationer den 1 oktober 1861, nämligen i Moholm, och i Vårgårda blev stationsinspektör Fr Sundler ansvarig för posten redan den 1 januari 1862. Om de båda sistnämnda stationerna berättas på sid 30-33 i boken "Humlegubbar".

Å öfrige linier af Statens järnvägar, *Malmö—Elmhult, Mullsjö—Falköping* och *Halsberg—Örebro*, äfvensom å den enskildt bolag tillhöriga *Örebro—Arbogabanan*, kommer tills vidare posten att fortskaffas uti särskildt afstängdt rum å någon af vagnarne eller uti en tåget medföljande låda. De bantåg, som föra post, åtföljas af en postiljon, hvilken aflemnar de till hvar särskild postanstalt adresserade försändelser samt till befördran emottager de påsar och paketer, som från postanstalterne afsändas. Han tillhandagar äfven med lådbrefs aflemnande å linien.

Bland poststationerne vid förenämnde järnvägar skola under postkontoret i *Malmö* lyda de vid *Södra Stambanan, Akarp, Örtofta, Eslöf, Stehag, Sösdala, Hästveda* och *Ousby*;

under postexpeditionen i *Mullsjö* de å linien *Mullsjö—Falköping, Sandhem, Wartofta* och *Falköping—Ranten* samt

under postkontoret i *Örebro* såväl de å linien *Halsberg—Örebro, Kumla* och *Mosås*, som äfven de poststationer, *Dylta, Frövi* och *Fellingsbro*, hvilka också vid förbemälda tid komma att öppnas å *Örebro—Arbogabanan*.

Postförsändelser, hvilka skola från postkontor, postexpedition eller poststation fortskaffas till postanstalt vid *samma* linie, derå postkupé ej framgår, inneslutas, åtföljde af behörig brefförteckning i paket, adresserad till direkte till postanstalten, hvilket af postiljonen aflemnas, så snart han dit anländer. Sålunda, om t. ex. bland försändelserne från Hästveda förekomma brev till *Sösdala, Höör, Eslöf, Lund* och *Akarp*, inläggas dessa i särskilda omslag till hvardera af nämnde orter, utau att brefven till *Eslöf* komma att på något sätt postbehandlas i *Höör* eller de till *Akarp* i *Lund*, o. s. v.

Deremot böra från samtliga öfrige postkontor och postexpeditioner i Riket brev till poststationerne vid *nu ifrågavarande* linier karteras och paketeras på postkontor eller postexpedition vid järnvägen. Genom sistnämnda postanstalter reqvireras äfven de tidningar och tidskrifter, som skola genom stationerne utdelas.

Ett utdrag ur poststyrelsens cirkulär år 1863 om inrättande av de första förenade post- och järnvägsstationerna och om hur post skulle expedieras.

Hästveda och Osby kan alltså sägas vara landets primörer sedan kombinationen post och järnväg blivit legaliserad. Stinsen Henrik Wilhelm Kockum blev den förste som fick ansvara för posten i Hästveda. I verkligheten fick han redan med november månads ingång syssla med postgöromål. Järnvägen var ju öppnad för trafik och utan egentlig samordning hade poststyrelsen beslutat att postvagnen på landsvägen mellan Växjö och Kristianstad skulle dras in med november månads ingång.

Postmästare Erik Johan Ode i Hässleholm anmälde därför i ett brev till poststyrelsen den 6 november 1862 att han "varit nödgad till de tillämnade föreståndarna för poststationerna i Osby och Hästveda översända den ganska betydliga löspost, som från Kristianstad hit ankommit, adresserad till orter där den med denna månads ingång indragna Växjö-Kristianstad-posten framgått, och som blivit tjänstvilligt mottagen till utdelning. Genom den sena ankomsten av underrättelsen om Växjö-Kristianstads-postens upphörande kunde ej de vid vägen mellan Älmhult och Kristianstad boende korrespondenter själva bliva i tillfälle att föranstalta om sin brevväxling; jag har därför ansett mig skyldig befordra den på förenämnda sätt och får ödmjukligen hemställa om Kungl.Generalpoststyrelsen ej skulle finna skäl tillerkänna poststationsföreståndarna i Hästveda och Osby det för denna befattning bestämda arvode från den 1 innevarande månad".

Poststyrelsen skrev 13 nov 1862 till ppx Hsh och Älm och biföll ansökan. Detta kunde ha gjorts med få rader men man valde att i beslutsskrivelsen ge hela bakgrunden. Som ett exempel på den tidens skrivsätt citeras nedan i sin helhet medgivandet för postkontoret i Hässleholm. Föreståndaren tituleras här inte med postmästare utan postexpeditör, den adekvata titeln vid postkontor i de fyra lägre klasserna:

"Enär postexpeditören, i anseende till ordinarie postens å linjen Kristianstad-Växjö indragning vid sistlidne oktober månads utgång, och då anstalt icke hunnit fogas om handhavandet av det större antalet lösväskor å denna väg, alltsedan innevarande månads början i detta avseende måst anlita de såsom poststationsföreståndare i Hästveda och Osby anställda personer, vilka ock med lösväskornas expedierande beredvilligt gått tillhanda, har postexpeditören i skrivelse den 6 dennes hemställt, om ej dessa bägge föreståndare, vilka eljest icke torde få uppbära något arvode förrän från medlet av november, då poststationerena komma att öppnas, kunde tillerkännas avlöning att från samma månads början utgå.

Kungl.Styrelsen lämnar bifall härtill och meddelar sådant postexpeditören till iakttagande i avseende på avlöningen till poststationsföreståndaren i Hästveda."

Poststationen i Osby lydde under postmästaren i Älmhult, som fick motsvarande bemyndigande.

Stinsen Kockum i Hästveda följdes redan 1863 av L Nyländer och de följande åren blev det flera skiften på befattningen, J Andersson i december 1873 och Gustaf Johan Rosvall redan i mars 1874. Chefslängden upptar i övrigt under förra seklet Gustaf Groth, Carl Tollstadius och Karl Axel Revel. År 1903 tillträdde Nils Reinhold Georg Siegbahn och därefter ansvarade under perioden 1909-1918 Axel Herman Åkerblom för postservice i Hästveda.

Nu hade trafiken ökat så mycket att post och järnväg inte kunde vara förenade. De skildes åt den 16 november 1918 och Oscar Edvard Paulsson blev föreståndare för posten i en lokal ca 150 meter från järnvägsstationen. Han efterträddes i juli 1920 av Mathilda Tufvesson. Hon avgick, 68 år gammal, den 30 juni 1945 och tillerkändes ett s k årligt underhåll på 640 kr. Något ordnat pensionssystem fanns då ännu inte för postens avtalsanställda personal. Ingegerd Hallberg tog över efter Mathilda Tufveson och fick uppleva att poststationen upphöjdes till en postexpedition den 1 mars 1948. Gerda Viola Persson blev 1951 utnämnd till stationsmästare, som chefstiteln var på den tiden vid postexpeditionerna.

Bernt-Olof Axelsson tog senare över chefskapet och med 1970- och 1980-talets stora förändringar byttes också terminologin. Sedan 1986 kallas alla fasta postanstalter för postkontor. Det i Hästveda ger service år ca 1200 hushåll. I projekt "Nät 92" lämnades postkontoret på entreprenad till Café Karlavagnen. Se tidningsurklipp ur NORRA SKÅNE på omslagets första insida.

RÄVNINGEBOR FÖRSÖKTE FÅ EGEN POSTSTATION

Den 29 maj 1897 skrev folkskollärare Olof Thelander i Rävninge på egna och andras vägnar till poststyrelsen och bad att få ett brevsamlingsställe inrättat vid den fasta folkskolan i Rävninge. Termen brevsamlingsställe användes för de s k tredje klassens poststationer, som hade börjat inrättas 1893 på vissa håll i landet. Ur framställningen citeras följande delar:

"Brevförsändelserna äro till antalet betydliga, helst många hava sina anförvanter i Amerika. Under årets 3 första månader åtgingo här mer än 3 hela kartor 10-öresfrimärken. - Den redan började insättningen i postsparbanken skulle genom den lättare tillgången på sparkort och spar-

märken i önskvärd mån uppblomstra. Redan hava 25 skolbarn anmält sig vilja börja med sådana insättningar. - Samtliga herrar mjölkleverantörer inom orten hava redan skriftligen förbundet sig att, därest denna ansökan i nåder bifalles, dagligen i tur föra posten till och från Refninge tills vidare".

Efter utredning beslöt poststyrelsen den 17 augusti 1897 att ärendet inte skulle föranleda till någon åtgärd. Handläggarna hade inte tolkat framställningen som om den avsåg en poststation utan som en form av kommunombud. Rävningeborna fick lösa sina postproblem genom att intill dess lantbrevbäring inrättades använda sig av en lösväska enligt de bestämmelser om tillämpades för denna form av postutväxling.

BALLINGSLÖV (Stoby socken)

I boken "Kommunikation i Allbo" berättas på sid 24-32 om hur en överenskommelse mellan postverket och statens järnvägar ledde till att de flesta stationer vid statsbanorna förenades med poststationer. Chefen för Statens Jernvägsbyggnader Nils Ericsson motsatte sig från början detta samarbete.

Från den 16 februari 1863 tillämpades principen att poststationer skulle inrättas på alla statens järnvägsstationer, om det inte redan fanns ett postkontor eller en postexpedition på orten. Motsvarande överenskommelser träffades efter hand även med privata järnvägsföretag.

Ett fåtal järnvägsstationer hade inrättats före den 16 februari 1863. Vid senare tillkomna järnvägsstationer blev stinsarna ofta ansvariga för posten efter förhandling mellan de båda kommunikationsverken. I Killeberg inträffade detta den 1 mars 1872 och i Ballingslöv den 1 januari 1873.

Stationsmästaren Anders Larsson Ströander fick ansvaret för postgöromålen i Ballingslöv med 120 kr i årsersättning för denna del av jobbet. När denne i november 1874 begärde högre ersättning, tillstyrkte postinspektör Bengt J Geijer och intygade att göromålen var "långt ifrån de minsta".

Ströanders lön för postbestyret blev nu 300 kr om året. Så värst länge hade han inte glädje av den förbättringen, som i stället tillkom efterträdaren Per Oscar Rydstedt och (år 1897) Nils Olsson Holm, som tidigare varit poststationsföreståndare i Lidnäs litet längre norrut vid stambanan.

Carl Conrad Carlsson tog över i april 1906 och fick uppleva hur trafikökningen framtvingade skilsmässa mellan post och järnväg. Denna genomfördes den 1 oktober 1921, då poststationen inrymdes i en särskild lokal ca 200 meter från järnvägsstationen. Carl Conrad Carlsson slutade sin anställning vid SJ och blev i postens tjänst till sin död i 83 års ålder i juni 1941.

Chef för poststationen i Ballingslöv blev nu Sigrid Kristina Olsson, efterträdd i april 1973 av Karin Magnhild Lindström. Poststationen organiserades som en s k postexpedition den 1 oktober 1974 och kallades i den nya terminologin för postkontor. Brevbäringen utgår från Hässleholm. Den 1 september 1991 drogs postkontoret in men ortsadressen Ballingslöv fick behållas, nu med postnummer 281 97. Kontrakt om s k Närpost tecknades med Fa Nacksvinget. Poststationens namn stavades Balingslöv till omkring 1912.

IGNABERGA

Enligt en överenskommelse mellan postverket och trafikförvaltningen vid Kristianstad-Hässleholms järnväg öppnades den 1 januari 1874 en poststation i Ignaberga med den tjänstgörande stationschefen M Andersson som ansvarig. När han fått sitt förordnande skrev han genast att han ville bli befriad från sin befattning med posten om inte avlöningen för denna del av arbetet ökades till 150 kr. Efter kontakt med järnvägsbolaget och länsstyrelsen fick stationskarlen P O Wittström överta sysslan. Någon höjning av arvudet kunde inte komma i fråga, enär omslutningen var mycket ringa.

Den var så ringa att poststationen drogs in redan den 30 juni 1875, samtidigt som en ny förenad station inrättades i Attarp.

Protester mot denna förändring inlämnades genom ett brev den 21 juni 1875 till poststyrelsen, underskrivet av 30 personer i Ignaberga. Intet avseende fästes vid protesten, sedan postinspektör Bengt Geijer bl a anmält att posttra-

fiken varit ringa i Ignaberga och "större delen av de dit ankomna breven enligt resepostexpeditörernas yttrande varit ställda till Attarp eller orter närmare Attarp."

Ignaberga Poststation den 9 Juni 1875.

Högadde Herr Postinspektör P. O. Wittström!

Fanledning af gärdagens Meddelande, att Rånöb. Generalpoststyrelsens beslut är, att indraga Ignaberga Poststationen den 1 Juli. Svar: Skola de helars prenumeranterna på afhänta sina tidningar intill detta arbets slut? Svar torde emottas pr. angående.

Odmjukeligen
P. O. Wittström

Det finns inte så många skrivelser från föreståndare vid poststationer med kort livstid. Här är en kopia av P O Wittströms omtanke om tidningsprenumeranterna. Den stora boken över brevet har troligen gjorts av handläggaren sedan han besvarat frågan. Svaret har inte kunnat återfinnas i arkiven.

I ett brev till poststyrelsen den 14 april 1883 svarade postinspektör Hugo Winroth i Malmö på frågan om "inrättande av poststationer vid åtskilliga å enskilda banor belägna anhaltsstationer" (Rosenfors, Fagerhult, Gantofta, Ignaberga, Röinge och Sunna). Winroth uppgav om Ignaberga och Röinge "att poststationslokaler lämpligen kunna beredas i de vid järnvägen belägna banvaktsstugorna" men tillade följande:

"Då emellertid, efter allt vad postinspektionen inhämtat, något vidare behov ej torde förefinnas för poststationers inrättande å sagde platser, helst som dessa anhaltsstationer ej befinna sig på längre avstånd från stationer, vid vilka poststationer redan nu finnes inrättade, än 2 resp 3 kilometer, och då banvakter, vilkas tjänst ålägger dem bland annat att övervaka vissa delar av banan, ej i allmänhet torde kunna anses lämpliga såsom poststationsföreståndare, enär dessa deras göromål kunna tvinga dem att vara frånvarande från respektive poststationer då deras närvaro i Postverkets intresse vore särdeles önskelig, anser sig postinspektionen sakna skäl att tillstyrka inrättande av poststationer vid Ignaberga och Röinge".

De återopade skälen mot en poststation i Ignaberga gällde inte 20 år senare, då poststationen återinrättades den 1 maj 1903, nu med namnet **Ignaberga kalkbruk**. Orsaken till suffixet framgår av följande passus i postinspektionens framställning till poststyrelsen den 27 mars 1903:

"Enär korrespondenterna i Ignaberga by fortfarande komma att, liksom hittills, betjäna sig av poststationen i Attarp, synes det ej lämpligt att benämna den ifrågasatta poststationen enbart Ignaberga."

Bakom postinspektionens framställning om att poststationen skulle återinrättas låg en begäran från Maltesholms Cementaktiebolag m fl korrespondenter. Till föreståndare antogs järnvägens stationsföreståndare Lars Emil Olsson. Skälet för suffixet "kalkbruk" torde ha fallit bort efter några år. Ortstämpelkataloger uppger att återgången till beteckningen enbart Ignaberga skedde omkring 1912, men i den personaluppgift vid postdirektionen i Malmö som gäller från 1910 års ingång används inte något tillägg. Möjligen har den äldre datumstämpeln använts någon tid efter det officiella namnbytet.

Lars Emil Olsson avled i december 1915 och följdes efter

en vakansperiod av John Olsson. När denne förflyttades till Glimåkra i maj 1934, övertog Nils Johnsson ansvaret för posten, följt av Per Allan Åberg (1945-1947), Hugo Sigvard Svensson (1947-1950), T L Mårtensson (1950-1957) och Rune Gudmund Hulthén (1958-1964). Poststationen drogs in för andra gången den 31 maj 1964.

FARSTORP

När postverket tog över ansvaret för kronobrevbäringen, inrättades en poststation den 1 januari 1874 i Farstorp. Där blev skolläraren P Berg föreståndare med 150 kr i årsarvode. Hans begäran i ett brev den 20 mars 1876 till poststyrelsen att få högre arvode lämnades utan åtgärd trots att postinspektör Bengt Geijer ansett att en höjning med 50 kr var motiverad.

I stället blev det så att Berg måste lämna sin uppgift med 1878 års utgång då poststationen drogs in. Lantbrevbäring i kombination med två s k kommunombud ersatte poststationen. Vid kommunalstämman i Farstorps skolhus den 7 april 1878 blev hemmansägaren Jacob Walldau i Lur och handlanden P Nilsson i Farstorp utsedda till kommunombud. De skulle vara den förmedlande länken mellan lantbrevbäraren och de sockenbor som inte kunde få kontakt med honom under vandrigen mellan Hästveda och Bjärnum.

1874 års poststationer och nya postlinjer hade i främsta rummet kommit till för civilstatens behov. Det blev också representanter för denna som fortast lät höra av sig när poststationen i Farstorp blivit indragen. Sålunda daterade fjärdingsmännen T Tufvesson i Lur och Nils Nilsson i Spararp ett brev till poststyrelsen den 18 januari 1879, var de framhöll att de efter poststationens indragning ansåg sig "vara överflödigt besvärade" med sina tjänstebrev. De måste stå vid Lur eller i Farstorp och "postera" i väntan på lantbrevbäraren och blev mycket hindrade i sin tjänsteutövning. Ett erbjudande från handlanden P Nilsson att svara för en återinrättad poststation med 50 kr i årsarvode och från skomakaren P Holmqvist i Kälkarp att två gånger i veckan bära posten mellan Hästveda och Farstorp

med 40 öre per mil i ersättning bifogades fjärdingsmännens brev. Kronolänsmannen Emil Gullberg intygade deras pålitlighet och framhöll att en organisation i enlighet med den föreslagna skulle bli billigare än den inrättade lantbrevbäringen. Sedan länsstyrelsen tillstyrkt bifall, beslöt poststyrelsen den 15 maj 1879 att poststationen skulle återinrättas och lantbrevbäringen mellan Hästveda och Bjärnum utbytas mot gångpost. Ändringen genomfördes den 1 oktober 1879.

Den 1 juli 1889 efterträddes handlanden Nilsson som poststationsföreståndare av folkskolläraren Edvard Nilsson som kom att vara i postens tjänst i mer än 45 år. När han avgick med 1934 års utgång i 76 års ålder, tog fru Anna Olivia Nilsson över. Hon dog i juni 1944 och följdes av Maj-Inez Sofia Svensson, som fick uppleva poststationens andra indragning den 31 mars 1967. Den kunde då ersättas med modern bilåkande lantbrevbäring från Hästveda.

SANDBY (Ranseröd)

En ny postlinje igångsattes vid 1874 års början mellan Hässleholm och Jämshög över Stoby, Sandby, Broby, Glimåkra, Örkened och Vilshult. Samtidigt öppnades poststationer i Stoby, Sandby, Glimåkra och Örkened.

Till föreståndare för poststationen i Sandby antogs handlanden Jacob Trulsson med 200 kr i årligt arvode. Han flyttade från orten i juli 1876, varvid handlanden John Johnson övertog poststationen. Redan i april 1879 blev det byte på nytt, då handlanden Per Svensson tog vid. Han blev i sin tur avlöst i juni 1881 av handlanden August Nilsson.

Det blev mera stabilitet när skolläraren Carl Andersson utsågs till poststationsföreståndare i januari 1885. Han kunde notera att brev avsedda för Sandby upprepade gånger hade sänts till Södra Sandby utanför Lund. I september 1909 föreslog han att poststationens namn skulle ändras till Ranseröd. Vid en kommunalstämma i Norra Sandby fick dock namnet Ranseröd ett lägre röstetal än det alternativa namnet Göinge-Sandby.

Postmästaren i Hässleholm och kronofogden tillstyrkte

namnändring och ansåg namnet Ranseröd lämpligast. Postdirektören i Malmö föreslog i ett brev till poststyrelsen den 17 september 1909 att namnet skulle ändras. Det föranledde emellertid ingen annan åtgärd av poststyrelsen än att ett påpekande togs in i cirkulär om risken för felsortering.

Ett år senare hemställde postens reklamationskontor att ta frågan under omprövning, sedan verksamheten där visat på ofta förekommande felsändningar mellan Sandby och Södra Sandby. Nu beslöt poststyrelsen att poststationen Sandby skulle heta Ranseröd från den 1 november 1910.

Carl Andersson, som utöver sin folkskollärartjänst idkade diversehandel blev kvar som föreståndare för poststationen i Ranseröd till och med mars 1918. Anna Svensson tog över efter honom och var kvar som föreståndare till sin död i juli 1949, då 74 år gammal. Hilda Lindström blev avtalsanställd den 1 november 1949 och fick uppleva poststationens indragning med september månads utgång 1954.

Di försvelling mellan poststationerna Sandby och Lohä Sandby mycket ofta förekommer, hvilket föranleder försening af posten med tydföljande åtgärd, t. d. en namnförändring i vår poststationens namn nödvändig. Sagen häms har varit försuelt för Kommunallagstämman i Nörra Sandby församling. Därvid framträdde två olika meningar såsom af protokollutdraget synes, den ena för uttagande af namnet Sönder Sandby/ och den andra för Ranseröd. Dessa båda meningar äro förfasande gällande och både kunna kapa stå för sig. Antages namnet Sönder Sandby, så hade man kvar sotte namnet, men i praktiskt hänsesonde tror jag inte mycket vore vunnit. Namnet Ranseröd är däremot en namn med hvilket intet annat postortnamn kan förväxlas. Jag föreslår därför i saktet med Kommunallagstämman uttagande af vår poststationens Sandby med ^{namnet} Ranseröd, di tyftemålet med namnförändringen verkligen kunde vinna.

Sandby den 1 September 1909.

*C. Andersson
Poststationsföreståndare*

Det behövdes två framställningar innan Sandby poststationsnamn ändrades.

STOBY

Till den poststation som inrättades i Stoby vid den nya postlinjen mellan Hässleholm och Jämshög vid 1874 års ingång, antogs handlanden Ola Ohlsson som föreståndare med 200 kr i årsarvode. På anmodan av poststyrelsen lämnade postförvaltarna runt om i landet under år 1876 uppgifter om bl a frimärksförsäljningen vid poststationerna. Resultatet var tryggande för Stoby. Där hade sålts frimärken för 284 kr under 1874 och för 386 kr under 1875, vilket översteg föreståndarens ersättning.

På grund av risk för fel vid postsortering genom förväxling av namnet Stoby med Staby (vid Högsby i Småland) blev poststationens namn ändrat till Kyrk-Stoby den 1 november 1897, ett namn som bibehölls till den 15 maj 1939.

Ola Ohlsson satt lugnt kvar som föreståndare för poststationen Kyrk-Stoby och avlöstes, 82 år gammal, den 1 mars 1916 av kantor Fredrik Landén. I juli 1922 lämnade han över till Elin Nilsson, som var kvar till poststationens indragning den 1 februar 1963.

ATTARP (Ignaberga socken)

När den förenade post- och järnvägsstationen i Ignaberga drogs in vid halvårsskiftet 1875, inrättades en ny sådan i Attarp. Banvakten Fredrik Wilhelm Leander blev antagen till föreståndare och fick 120 kr om året för sitt bestyr med posten. Han efterträddes i juli 1895 av stationsföreståndaren Nils Olsson, som liksom Leander var kvar under ca två decennier. Efter honom har följande järnvägsmän haft ansvaret för posten i Attarp: Adolf Lindquist (1914-1924), Axel Persson (1924-1942), Nils Verner Eugen Karlsson (1942-1960) och Tage Bertil Persson (1960-1964). Poststationen drogs in den 1 juni 1964.